

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe
(druk nr 1303)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedmiotem ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe, jest modyfikacja przepisów regulujących zasady i tryb powierzania przez banki wykonywania czynności z zakresu działalności bankowej podmiotom zewnętrznym (outsourcing bankowy).

Proponowane zmiany mają w założeniu Wnioskodawców usunąć zbędne bariery biurokratyczne i wprowadzić udogodnienia w korzystaniu z instytucji outsourcingu, przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego nadzoru nad wykonywaniem powierzonych przez bank czynności.

W art. 1 w pkt 1 noweli (art. 4 pkt 16a ustawy) zaproponowano rozszerzenie definicji przedsiębiorcy w ten sposób, aby obejmowała ona również wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Umożliwi to bankom zawieranie umów outsourcingowych także z tą kategorią podmiotów.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, praktyka wykazała, że katalog czynności bankowych, które mogą być przez banki powierzane insourcerom (podmiotom wykonującym czynności zlecone przez bank), jest w aktualnym stanie prawnym zbyt wąski.

W art. 1 w pkt 2 noweli, zmieniającym art. 6a Prawa bankowego, zawarto rozszerzone wyliczenie czynności mogących być przedmiotem outsourcingu.

W świetle nowej regulacji, bank będzie mógł, w drodze pisemnej umowy, powierzyć przedsiębiorcy krajowemu lub zagranicznemu wykonywanie pośrednictwa polegającego na: zawieraniu i zmianie umów rachunków bankowych według wzoru zatwierdzonego przez bank, umów kredytów i pożyczek pieniężnych udzielanych osobom fizycznym, w tym także kredytu konsumenckiego, kredytów i pożyczek pieniężnych dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców, umów ugody w sprawie spłaty kredytów i pożyczek, umów dotyczących ustanowienia prawnego zabezpieczenia kredytów i pożyczek, umów o kartę płatniczą, których stroną jest konsument oraz mikroprzedsiębiorca i mały przedsiębiorca,

przyjmowaniu wpłat, dokonywaniu wypłat oraz obsłudze czeków związanych z prowadzeniem rachunków bankowych, dokonywaniu wypłat i przyjmowaniu spłat udzielonych przez bank kredytów i pożyczek pieniężnych, przyjmowaniu wpłat na rachunki bankowe prowadzone przez inne banki oraz dyspozycji przeprowadzania bankowych rozliczeń pieniężnych związanych z prowadzeniem rachunków bankowych, wykonywaniu czynności zleconych związanych z emisją i obsługą papierów wartościowych, windykacji należności banku, wykonywaniu innych czynności, po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, a ponadto czynności faktycznych związanych z działalnością bankową.

W nowym art. 6a ust. 2 Prawa bankowego ograniczono zakres czynności bankowych, których powierzenie wymaga dotychczas zawarcia umowy agencyjnej. Uznano, że wymóg taki nie powinien dotyczyć czynności zleconych związanych z emisją i obsługą papierów wartościowych, windykacji należności banku oraz wykonywania innych czynności wymagających zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego.

Zgodnie z art. 6a ust. 3, outsourcing bankowy nie może obejmować zarządzania bankiem oraz przeprowadzania audytu wewnętrznego banku.

W art. 6a w ust. 7 wprowadzono do ustawy zmienianej instytucje suboutsourcingu. Insourcer będzie mógł powierzyć innemu przedsiębiorcy krajowemu lub zagranicznemu wykonywanie określonych w umowie zawartej z bankiem czynności służących realizacji głównego świadczenia wynikającego z tej umowy, po uzyskaniu pisemnej zgody banku, lub powierzonych przez bank czynności, jednorazowo, w przypadku gdy w następstwie siły wyższej nie może ich wykonywać samodzielnie, na czas niezbędny do usunięcia przyczyn to uniemożliwiających.

W nowym art. 6c zaproponowano zniesienie dotychczasowego wymogu każdorazowego zawiadamiania Komisji Nadzoru Finansowego, z co najmniej 14-dniowym wyprzedzeniem, o zamiarze zawarcia umowy outsourcingu. Wymóg taki nie będzie dotyczył także zamiaru zawarcia umów suboutsourcingu. W miejsce zawiadomienia nałożono na banki obowiązek ewidencjonowania umów outsourcingu i suboutsourcingu.

W świetle art. 6c ust. 8 banki nie będą już obowiązane dostarczać Komisji Nadzoru Finansowego sprawozdań finansowych przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego powierzone czynności bankowe – wymóg ten uznano za nieuzasadnione obciążenie finansowe.

Zgodnie z art. 6d, zawarcie umowy outsourcingu lub suboutsourcingu, o której mowa w art. 6a ust. 1 lub 7, z przedsiębiorcą zagranicznym niemającym miejsca stałego

zamieszkania lub nieposiadającym siedziby na terytorium państwa członkowskiego UE lub umowy przewidującej, że powierzone czynności będą wykonywane poza terytorium państwa członkowskiego, wymagać będzie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego udzielonego na wniosek banku.

W art. 104 ust. 2 pkt 2 ustawy (art. 1 pkt 3 noweli), dokonano zmiany umożliwiającej ujawnianie przez bank informacji objętych tajemnicą bankową przedsiębiorcom lub przedsiębiorcom zagranicznym wykonującym czynności suboutsourcingu, w zakresie niezbędnym do ich należytego wykonywania.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 97. posiedzeniu w dniu 28 lipca br. pochodziła z przedłożenia rządowego. Projektem zajmowała się Komisja Finansów Publicznych.

Ustawa nie była przedmiotem kontrowersji ani istotnych poprawek.

III. Uwagi

Zgodnie z art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy – Prawo bankowe w brzmieniu nadanym niniejszą nowelą, bank może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, z zastrzeżeniem art. 6d, wykonywanie w imieniu i na rzecz banku pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i 6, **polegającego na zawieraniu i zmianie umów kredytów i pożyczek pieniężnych udzielanych osobom fizycznym, w tym kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim** (Dz. U. Nr 100, poz. 1081, z późn. zm.).

W art. 62 w pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim dokonano nowelizacji art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy - Prawo bankowe, nadając temu przepisowi następujące brzmienie: "bank może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, z zastrzeżeniem art. 6d, wykonywanie w imieniu i na rzecz banku pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i 6, **polegającego na zawieraniu i zmianie umów kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim** (Dz. U. Nr 126, poz. 715).

Obydwa przepisy regulują tę samą instytucję, przy czym zawarte są w dwóch różnych jednostkach redakcyjnych i odwołują się do dwóch różnych podstaw prawnych –

dotychczasowej i nowej ustawy o kredycie konsumenckim (nowa ustawa wejdzie w życie z dniem 18 grudnia 2011 r. i uchyli starą) .

Wejście w życie nowej ustawy o kredycie konsumenckim oznaczać będzie wprowadzenie do art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. b i c Prawa bankowego dwóch norm regulujących te same kwestie, przy czym norma zawarta w lit. b stanie się przepisem martwym, bo odsyłającym do uchylonego aktu prawnego. Dodatkowym skutkiem takiego stanu rzeczy będzie uchylenie art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. c w brzmieniu nadanym analizowaną nowelą i nadanie mu całkowicie odmiennej treści.

Aby zapobiec wyżej opisanej sytuacji niezbędne wydaje się wprowadzenie do ustawy następujących poprawek:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

"o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o kredycie konsumenckim";

2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

"Art. 1a. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r. Nr 126, poz. 715), w art. 62 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) w art. 6a w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

"b) zawieraniu i zmianie umów kredytów i pożyczek pieniężnych udzielanych osobom fizycznym, w tym kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715),";";".

*Maciej Telec
Główny legislator*